

Àrea de Comunicació
Barcelona, 30 d'octubre del 2006

Josep-Lluís Carod-Rovira (Esquerra) menysprea els votants independentistes en un acte polític poques hores abans de les eleccions al Parlament de Catalunya

Segons reflecteixen alguns mitjans de comunicació, el candidat d'Esquerra a la presidència de la Generalitat, Josep-Lluís Carod-Rovira, el mateix que fa uns mesos ja va dir en una entrevista que li semblaria bé que, “en la línia de transformació de l'Estat espanyol”, Esquerra pogués tenir ministres a Madrid, va fer una intervenció en un acte polític en la qual es va adreçar als assistents dient que la independència de Catalunya és un objectiu molt “a llarg termini” i va equiparar aquesta fita a la “consecució d'un Estat socialista i al socialisme per al PSC”. La qual cosa equival a situar la independència com un objectiu totalment remot. Us imagineu el màxim dirigent dels independentistes quebequesos, escocesos o bascos fent una afirmació similar? Com pot, el líder d'un partit independentista català, situar la plena sobirania de Catalunya simplement com a “horitzó” llunyà de la seva organització política quan a Europa mateix fa quatre dies una nació sense estat propi com Montenegro s'ha autodeterminat amb el vistiplau de la UE? Amb quines ganes, amb quina il·lusió i amb quina moral els catalans que volen la independència han d'anar el dia 1 de novembre a dipositar la papereta d'Esquerra a l'urna?

Així mateix, el cap de llista per Barcelona d'Esquerra va tornar a menysprear els votants independentistes catalans en repetir, de nou en aquesta campanya, que “no cal ser independentista per votar Esquerra Republicana”. El màxim dirigent d'un partit independentista als primers que ha d'adreçar el seu discurs és als centenars de milers de votants independentistes, perquè, entre altres coses, són precisament aquests votants els que van fer possible en el seu dia que la vella ERC deixés d'estar al llindar de la desaparició i se situés com un partit polític parlamentari en constant creixement. Són aquests independentistes de bona fe als quals ara Carod menysprea els que han situat el mateix Carod, Puigcercós, Benach i companyia en les poltrones que ara ocupen. És a aquests electors, i a la seva fidelitat, als quals cal retre homenatge.

Amb aquestes declaracions, el presidenciable d'Esquerra, de fet, està dient que tant li fa qui el voti: “Si la majoria dels nostres votants són d'esquerres i independentistes, doncs fantàstic”, però si n'hi ha d'altres, va dir: “Benvinguts a la vinya del senyor.” Amb aquestes paraules, Carod certifica la defunció d'Esquerra com a partit de referència dels independentistes d'aquest país per convertir-lo en una gran maquinària electoral que l'únic que vol és recuperar el poder al preu que sigui, amb els vots de qui sigui i pactant amb qui sigui. Una cosa que no faran mai els candidats del Partit Republicà Català, perquè nosaltres, si estem en el món de la política, és perquè volem la independència abans del 2014 i podem aconseguir-la.

